

HOOFDSTUK II

TARZAN EN ZIJN GEZELLIN

Terug in Amerika gekomen vertelt Harry Holt zijn avontuur aan een vriend, Martin Arlington. Deze besluit op zijn beurt op zoek te gaan naar het olifantenkerkhof met zijn onschatbare rijkdom in ivoor. Hij verzamelt een troep inboorlingen, en in gezelschap van Holt, hoopt hij het spoor van Parker terug te vinden en aldus bij het olifantenkerkhof te komen.

Enkele tijd na hun vertrek, op het punt een rivier over te steken, valt Arlington's troep in een hinderlaag van de Gabonis, de woestste der Afrikaanse stammen. Ze slagen er nochtans in te ontsnappen, en de door de pijlen der wilden gedecimeerde troep haast zich naar de « Mutia », een heilige berg waar noch nooit een blanke kwam. Zo komen ze in het domein van Tarzan en Jane, welke Holt als een vriend ontvangen. Deze tracht Jane over te praten terug naar de beschaafde wereld te keren ; zij weigert vriendelijk doch beslist : haar leven hoort Tarzan toe. Te meer, in dit Paradijs der wildernis, leven zij prachtige stonden : 's morgens vroeg duiken in het kristalheldere water, en onmiddellijk daarop verobberen van de frisse vruchten door Tarzan en Cheeta, de slimme apin, geplukt.

Arlington vraagt Tarzan hem de weg te wijzen naar het olifantenkerkhof. Na dezes weigering, kwetst Arlington een olifant, en met zijn troep volgt hij het dier in de hoop dat het hen naar het kerkhof zal leiden. In de ivorenstad gekomen, worden zij door een kudde wilde olifanten bestormd. Eens te meer komt Tarzan hun ter hulp en redt hen. Hij eist dat zij geen ivoor zouden ontnemen.

Tarzan's verzet stoort Arlington in zijn voornemens, en vastberaden deze uit te voeren, valt hij Tarzan heimelijk aan en doodt hem ; hij meent ten minste dat Tarzan dood is, want niets kan hem doen vermoeden dat de grote apen, de vrienden van Tarzan, hem opgenomen en meegevoerd hebben ; zij verzorgen en genezen hem.

Op aandringen van Arlington, stemt Jane, die in de waan verkeert dat Tarzan dood is, toe hem met zijn troep naar het olifantenkerkhof te brengen. Maar op eens komt Cheeta heel opgewonden toegelopen. Jane begrijpt dat zij haar nieuws van Tarzan brengt, en weigert de karavaan verder te vergezellen. Overigens deze ziet zich plotseling de weg afgesneden door wilden, bloeddrinkers. De inboorlingen der karavaan worden uiteengejaagd en van Arlington, Holt en Jane verwijderd ; deze laatsten gaan een gewissen dood tegemoet. Weldra komen honderden leeuwen toegesneld, door de reuk van de lijken der inboorlingen

aangetrokken, en vallen de rotsen aan waarop Jane en de twee blanken gevlucht zijn.

Op de rotsen is de strijd verschrikkelijk, en Holt en Arlington worden door de leeuwen verscheurd. Jane gaat op haar beurt de leeuwen ten prooi vallen, wanneer Tarzan met zijn olifanten toesnelt. De grote dikhuidigen en Tarzan leveren hun eeuwenoude vijanden een zegevolle strijd.